

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conplectens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369547365

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369547365> | LOG_0066

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369547365>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Tsjeru tardavel Hort. Malab. part. 10. fig. 94. descriptum quodammodo convenit cum hac Moretiana, sed in isto horto nulli ejus notantur fructus. Ipsi autem virtutes tribuuntur, quod folia in Canja seu Oryzæ aqua contrita & inlinita curent ictus vesparum & bombarum.

Tabula Vigesima tertia

Ad Figuram primam Moretianam exhibet.

Figura secunda *Efulam* exhibet *esculentam* Cap. 40. descriptam, quæ convenire videtur cum illo, qui Tithymalus Zeylanicus Botryoides, cauliculis villosis. *Tbes. Zeyl. pag. 223. Tab. 104.* dicitur, ac licet figuræ non quadrent, hic tamen pertinet, diverso forte natalis loco varians, vel ejus varietas habenda &c.

CAPUT TRIGESIMUM NONUM.

Olus Caprinum.

Hæc quoque adfinis est prioribus, caulem emittens binos cum dimidio pedes altum, ac simplicem, inque raros ramos distinctum. Folia optime conveniunt cum illis præcedentis Bungi, sed longiora sunt, glabra, & flaccidissima, mox emarcescenda, quum extirpetur hæc planta. Flos etiam cum illo Bungi feminae convenit, sed longior est & crassior, coloris læte cœrulei, aliquando etiam albicantis. Fructus sunt virides nodi instar tenerorum Capfici fructuum nigricantium, dehiscunt autem instar priorum. Radix vilis est, alba, & dispersa.

Nomen. Latine *Olus caprinum*; Malaice *Sajor cambing*.

Locus. Potissimum amat crescere sub Calappis, aliisque in umbrosis locis, humidis nempe sub fruticulis & gramine.

Ufus. Capræ hanc amant depascere herbam, unde suum obtinuit nomen, sic quoque olus est bonum hominibus, præsertim in silvis & exercitu, ubi quondam nostri milites nomen ipsi dederunt oleris Caprini.

N. B. Huic capiti nulla adjecta fuit icon.

CAPUT QUADRAGESIMUM.

Efula esculenta. Daun bidji catjang.

Hæc peregrina seu exotica *Efulæ* species est, neutiquam noxia, caulem emittens simplicem, in nullos vel raros laterales ramos distinctum, rotundum & rugosum, plerumque pedem altum, si vero inter alias crescat herbas, trium pedum altitudinem obtinet.

Folia bina sibi sunt obposita, aliquando cruciata, plerumque tamen binos formant ordines usque ad summum, illis *Menthae* similia, crassiuscula, ad oras obtuse serrata, ab utraque parte rugosa & pilosa, paucis obliquis costis pertexta, binos pollices longa, digitum lata, obscure virentia, superne parum rubentia, saporis oleracei, cum levi adstrictione & aciditate, non tamen ingrata. Quum abrupuntur, paucum exstillat album, spissumque lac, non acre. Ex una folii ala brevis excrescit petiolus, umbellam sustinens, ex multis virentibus & rugosis capitulis compositam, magnitudine feminis *Sinapios*, quæ aliquando aliquid rubri gerunt.

Hi flores cum umbella optime referunt flores *Tithymali helioscopii*, excepto quod granula sint minora & rugosiora, similis umbella in subsequenti conspicitur folio, sed semper in obposito, ac sic alternatim. In istis capitulis ruffum quoddam detegitur semen. Radix tenuis est, sed dura, & ample extensa.

Nomen.

Tsjeru tardavel in hort. Malab. part. 10. fig. 94. beschreeven, heeft eenige gelykenisse met deeze Moretiana, dog in de Hortus zyn geene vrugten daar van bekend. Hem werden de kragten toegeschreeven, dat debladeren in Canja of rystwater geveeven en op gesmeerd, geneezen de steecken van Wespen en Hommelen.

De drie en Twintigste Plaat

Vertoont in de eerste Figuur de Morete-plant.

De tweede Figuur wyft aan de eetbare *Efula* ofte *Melk-plant*; in het 40. Hoofdstuk beschreeven, welke schynt overeen te komen met die geene, welke de Ceylonfche, getrofte *Tithymalus* met ruige steeltjes genaamt wert in de *Tbes. Zeyl. pag. 223. Tab. 109*, en schoon de Figuren niet veel accordeeren, hier egter toe behoort, mogelyk door de verscheidene geboorte plaats verschillende, of daar van een verandering zynde &c.

NEGEN EN DERTIGSTE HOOFDSTUK.

Het Geite-moes.

Nog al hangt dit aan de maagschap van de voorgaande, het schiet op derdehalve voet hoog, met eene enkelde steel, in weinige takken verdeeld. De bladeren gelyken best na 't voorgaande Bungum 't wyfken, dog zy zyn langer, glad, en zeer slap, staan slenzende, als men 't kruid uittrekt. De bloemen gelyken ook na Bungum het wyfken, dog langer en dikker van bals, lichtblauw, en zomtyts witagtig. De vrugten zyn groene knoppen, als jonge Ritsjes, die zwartagtig werden, en open bersten, gelyk het voorige. De wortel is gering, wit, en verspreid.

Naam. In het Latyn *Olus caprinum*, in 't Maleits *Sajor cambing*.

Plaats. Het wast liefst onder Calappus-boomen, en andere schaduwagtige plaatsen, daar 't wat vogtig is, onder lage ruigten en gras.

Gebruik. De Bokken weiden dit kruid geern af, waar van het den naame heeft, zoo is 't ook een goet kook *Sajor* voor menschen, inzonderheid als men in 't bosch is, en in 't leger, daar eertyds onze Soldaten het den naam van bokken *Sajor* gegeeven hebben.

N. B. By dit Hoofdstuk is geen Figuur van de plant geweeft.

VEERTIGSTE HOOFDSTUK.

De eetbaare Efula.

Dit is een vreemde zoorte van *Efula*, dog gansch niet schadelijk, het schiet met een enkelen steel op, in geene of weinige zydetakken verdeelt, rond en ruig, in 't gemeen een voet hoog, maar tusschen andere kruiden opschietende, wert het drie voeten hoog.

De bladeren staan twee en twee tegens malkander, zomtyds in 't kruis, dog meest twee rygen uitmakende tot boven toe, die van *Mentha* gelyk, dikagtig, aan de kanten donker gezaagt, ter weerzyden ruig en bairig, met weinige schuinze ribben, twee duimen lang, een vinger breed, doods-groen, aan de bovenste zyde met wat roods gemengt, van smaak moeskruidagtig, met een kleine adstrictie en zuurte, dog niet onaangenaam in 't eeten. Als men ze afbreekt, loopt 'er een weinige witte en dikke melk uit, zonder eenige scherpte, uit den schoot van 't eene blad komt een kort steeltje voort, dragende een kleine dollen van wele vuil-groene en ruige knopjes gemaakt, in de grootte van Mostaartzaat, daar men zomtyds wat roods op ziet.

Dit bloeizel, en de dollen gelyken zeer wel het bloeizel van *Tithymalus helioscopius*, behalven dat het kleinder van korrel, en ruiger is, diergelyke dollen staat ook aan 't volgende blad, dog altyd aan de tegen overstaande zyde, en zoo voort met beurten. In de voornoemde knopjes vindt men eenig ros zaad. De wortel is dun, dog bart, en wyd verspreid.

Naam.